

ویژگی‌های صهیونیسم در منابع یهود

حجت الاسلام والمسلمین علی اکبر مؤمنی*

اشاره

جنبش صهیونیسم، با شعار فریبنده «بازگشت به سرزمین موعود» شکل گرفت و نخستین همایش صهیونیست‌ها، به ریاست تنوذر هرتزل در سال ۱۸۹۷م در شهر بال سوئیس برگزار گردید. تلاش‌های هرتزل، به صدور اعلامیه قیمومیت فلسطین در سال ۱۹۲۰م انجامید و سرانجام، در سال ۱۹۴۸م تأسیس رسمی دولت اسرائیل اعلام گردید و در سال ۱۹۶۷م نیز قدس اشغال شد؛ اما تشکیل دولت اسرائیل، ایستگاه اول حرکت صهیونیسم است و هدف اصلی، تشکیل حکومت جهانی یهود است. صهیونیست‌ها با استفاده ابزاری از ایدئولوژی یهود، برای استیلا بر تمامی سرزمین‌ها و تشکیل حکومت جهانی خویش برنامه‌ریزی می‌کنند و اسرائیل، تجسم بخشی از نقشه صهیونیستی است. گرچه جنبش صهیونیسم با آیین یهودی تفاوت‌های اساسی دارد، اما این جنبش همواره از دین و مذهب به‌عنوان وسیله‌ای مؤثر و قدرتمند برای دستیابی به طرح‌های استعماری استفاده کرده است. امروزه با گذشت حدود ۷۰ سال از

---

* پژوهشگر پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی.

تشکیل رژیم صهیونیستی و نفوذ جهانی این رژیم در عرصه‌های سیاسی، اقتصادی و رسانه‌ای، شناخت آن بیش از هر زمان دیگری ضرورت یافته است. در این مقاله، با استفاده از منابع یهود، مهم‌ترین ویژگی‌های صهیونیسم مورد بررسی قرار می‌گیرد.

مفهوم صهیونیسم

در جنوب غربی شهر قدس، کوهی به نام «صهیون» به معنای کوه خشک و پُر آفتاب قرار دارد که حضرت داود علیه السلام هنگام ورود به این سرزمین بر فراز و دامنه‌های آن اقامت گزید و به آبادی آن پرداخت و آنجا را شهر داود نامید. صهیون بدین جهت، مکان مقدس یهودیان شد که اعتقاد یافتند خداوند در آن سکونت دارد. این اعتقاد، ناشی از وجود «هیکل» در صهیون است. هیکل، ساختمانی بود که توسط سلیمان بن داود علیه السلام ساخته شد و کم‌کم به عنوان خانه خدا و بالأخره میراث فرهنگی یهود، مظهر دینی و جاودانگی آنان گردید. گفته می‌شود که آرامگاه حضرت داود علیه السلام و حضرت سلیمان علیه السلام و نیز گروهی از انبیای بنی اسرائیل بر بالای کوه صهیون قرار دارد. واژه صهیونیسم که از نام کوه صهیون اخذ شده، در اواخر قرن نوزدهم میلادی برای جنبشی به کار رفت که هدف آن، بازگشت قوم یهود به سرزمین اسرائیل (فلسطین) بود. از سال ۱۸۹۷م صهیونیسم به یک جنبش سیاسی اطلاق می‌شود که توسط تئودور هرتزل تأسیس گردید.^۱

ویژگی‌های صهیونیسم

۱. نژادپرستی

امتیازطلبی و نژادپرستی که از مهم‌ترین ویژگی‌های صهیونیسم است، در منابع یهود به طور صریح و فراوان انعکاس یافته است. روحیه نژادپرستی که زائیده افکار و پندارهای باطل آنهاست، منشأ بسیاری از انحراف‌ها و رفتارهای ناپسند شده است. آنان خود را ملت برگزیده خداوند و سایر ملت‌ها را حیوانات انسان‌نما می‌دانند.

مطابق برخی منابع یهود، از جمله نوشته‌های «رَبِّي^۲ اشنویر زالمَن»^۳ تمایز میان یهود و غیریهود

۱. ر.ک: جیمز هاکس، قاموس کتاب مقدس، واژه «صهیون»؛ سید جعفر حمیدی، تاریخ اورشلیم، ص ۲۴۳؛

محمدرضا واحدی، بوی خون، ص ۲۶.

۲. رَبِّي (Rabbi)، به رهبران مذهبی یهودی اطلاق می‌شود.

3. R.Schneur Zulman.

را این‌گونه ذکر شده است: هر یهودی، دارای دو روح است: روح حیوانی و روح الهی؛ روح حیوانی، در بالاترین طبقات نیروهای شیطانی ریشه دارد. این روح، منبع سُور است؛ اما در عین حال، منشأ خیرهای طبیعی مانند مهربانی و نیک‌خواهی نیز هست؛ چراکه در «طبقه نور» نیز ریشه دارد؛ یعنی نزدیک‌ترین نقطه از شاخه عالم شیاطین به کناره عالم قدس؛ اما روح الهی، در خدا ریشه دارد و یا به یک معنا، بخشی از خداست. بیگانگان، نه تنها فاقد روح الهی هستند، بلکه روح حیوانی آنان نیز در مقایسه با روح حیوانی یهودیان، از لایه‌های پایین‌تری از عالم شیطانی ریشه می‌گیرند.^۱

تلمود^۲ می‌گوید: این ممت، بر ارواح یهود نهاده شده است که جزئی از خداوند باشند. این نفوس، از جوهر خداوند جوانه می‌زنند؛ چنان‌که فرزند از جوهر و ذات پدر بیرون می‌آید. اگر یهودیان نبودند، برکت از روی زمین رخت برمی‌بست و باران نمی‌بارید و خورشید نمی‌تابید. پس، بدون اسرائیلیان، ملت‌های روی زمین قادر به زندگی نیستند.

بر اساس تعالیم تلمود، همان‌گونه‌که انسان بر حیوان فضیلت دارد، یهودیان نیز برترین ملت‌های روی زمین‌اند و گورهای غیر یهود، دل‌های فرزندان اسرائیل را خنک می‌کند؛ زیرا فقط یهودیان بشوند و ملت‌های دیگر چیزی جز گونه‌های مختلف حیوان نیستند.

تلمود به یهودیان می‌گوید: هرگاه یک فرد یهودی با غیر یهودی اختلاف پیدا کرد، تو باید از او پشتیبانی کنی و به آن غریبه بگویی: این چیزی است که شریعت ما از ما می‌خواهد و چنانچه شریعت آن غریبه با یهود همراهی نشان دهد، باید برادرت را کمک کنی تا در دعوا حاکم شود و به غریبه بگویی: این چیزی است که شریعت تو از تو می‌خواهد. در صورتی که چنین نباشد (یعنی یهودیان دارای قاضی نباشند و قوانین مخصوص به خود نداشته باشند)، وظیفه داری که پیرامون آن غریبه، تارهای تزویر و نیرنگ بتنی و او را در آن دام افکنی تا یهودی پیروز شود.^۳

هنگامی که قوم بنی اسرائیل پس از ۷۰ سال تبعید به دستور کوروش از بابل به سرزمین خود بازگشتند، اقدام به بازسازی خانه خدا نمودند و تلاش کردند معبدی را که توسط سلیمان عليه السلام بنا

۱. الن آترمن، باورها و آیین یهود، ص ۳۵۰.

۲. تلمود، پس از تورات، مهم‌ترین منبع دینی و اعتقادی یهود است.

۳. عجاج نویهض، پروتکل‌های دانشوران صهیون، ص ۶۰۵ - ۶۰۷ به نقل از تلمود.

شده بود، بازسازی کنند. وقتی ساکنان منطقه باخبر شدند که یهودیان تبعیدشده بازگشته و مشغول بازسازی خانه خدا هستند، نزد سران قوم بنی اسرائیل رفته، گفتند: «بگذارید ما هم در بازسازی خانه خدا با شما همکاری کنیم؛ چون ما هم مثل شما خدای یکتا را می‌پرستیم و همیشه برای خدای شما قربانی کرده‌ایم.» ولی سران قوم یهود گفتند: «به شما اجازه نمی‌دهیم در این کار شریک باشید. خانه خداوند، خدای اسرائیل، باید به دست قوم بنی اسرائیل ساخته شود.»^۱

در عصر حاضر نیز می‌توان از طرز برخورد و رفتار جنبش «حسید»^۲ با غیریهودیان، به‌عنوان یکی از مصادیق نژادپرستی یهودیان یاد کرد. حسیدیسم، هنوز یک جنبش زنده و موجود با صدها هزار عنصر فعال است که متعصبانه گوش به فرمان «رَبِّ‌های مقدس» خود هستند؛ رَبِّ‌هایی که برخی از آنها در اسرائیل و در میان رهبران اغلب احزاب و حتی در رده‌های بالای ارتش، نفوذ فوق‌العاده‌ای به دست آورده‌اند.

کتاب مشهور و اساسی «هاتانیا»^۳ از جنبش «هباد»^۴ که یکی از مهم‌ترین شعبه‌های جنبش حسیدیسم است، غیریهودیان را مخلوقاتی شیطانی معرفی می‌کند که در آنها مطلقاً چیز خوبی وجود ندارد و حتی یک جنین غیریهودی از حیث کیفیت، با جنین یهودی تفاوت دارد. اصولاً یک غیریهودی، موجودی «زیادی» است؛ زیرا تمام کائنات فقط به هدف یهودیان خلق شده‌اند. این کتاب به دفعات و در تیراژ بالا در اسرائیل چاپ شده و به طرز وسیعی، در میان عموم، مدارس و ارتش منتشر گردیده است. این تبلیغات «هباد»، به‌خصوص قبل از هجوم اسرائیل به لبنان در مارس ۱۹۸۷م به منظور وادارکردن پزشکان و پرستارها به مضایقه کمک‌دارویی از «مجروحان غیریهودی» شدت یافت و این روش یا ایده شبه‌نازی، فقط متوجه اعراب یا فلسطینی‌ها نبود؛ بلکه هر غیریهودی را شامل می‌شد.^۵

۱. عزرا، ۴: ۱-۳.

۲. حسید (Hassid)، در اصل، یک فرقه یهودی قبل از مسیحیت بود که اعضای آن به اجرای بی‌چون‌وچرای قوانین یهود سخت پایبند بودند.

3. Hatanya.

۴. Habbad، شعبه فرعی جنبش مذهبی و اجتماعی حسیدیسم است.

۵. اسرائیل شاهاک، تاریخ یهود؛ آیین یهود، ص ۶۳-۶۴.

گفتنی است، در عصر حاضر برخی اندیشمندان روشنفکر یهودی با انتقاد از اندیشه‌ها و سیاست‌های نژادپرستانه، عملکرد یهودیان متعصب را به چالش کشیده‌اند. اسرائیل شاهاک که خود یک یهودی منتقد است، می‌نویسد: هرکس در اسرائیل زندگی کرده باشد، به خوبی می‌داند که نگرش تنفرآمیز و ظالمانه نسبت به غیریهودیان در میان اکثر یهودی‌های اسرائیل تا چه حد عمیق و گسترده است. این نگرش، طبعاً از دیگران (خارج از اسرائیل) پنهان نگه داشته شده است.^۱

۲. آیین اختصاصی

یهودیان، صحرای سینا را صحنه به یادماندنی از عهد و پیمانی می‌دانند که «یهوه» را خدای بنی اسرائیل و بنی اسرائیل را امت برگزیده گردانید. آنان معتقدند عهدی که در صحرای سینا بسته شد، ریشه در میثاق خداوند با ابراهیم علیه السلام داشت که پیشینه‌های آن نیز به پیمان خداوند با نوح علیه السلام باز می‌گشت.^۲ این پیمان، به مثابه یک لطف به وسیله ارباب در نظر گرفته شده که باید وفاداری سپاسگزارانه رعیت را برانگیزاند و مفاد این معاهده در عمل تجلی یابد.^۳ هنگامی که موسی علیه السلام الواح شریعت را دریافت کرد، شکل بسیار دقیق‌تری از عهد و پیمان خدا با بنی اسرائیل ظاهر شد؛ عهدی که تمامی بنی اسرائیل آن را پذیرفته، متعهد می‌شوند به آن عمل نمایند. سفر تثبیه، به دوسویه بودن این پیمان اشاره دارد:

«امروز به یهوه اقرار نمودی که خدای توست و اینکه به طریق‌های او سلوک خواهی نمود و فرایض و اوامر و احکام او را نگاه داشته، آواز او را خواهی شنید. خداوند امروز به تو اقرار کرده است که تو قوم خاص او هستی؛ چنان‌که به تو وعده داده است و تا تمامی اوامر او را نگاه داری و تا تو را در ستایش و نام و اکرام از جمیع امت‌هایی که ساخته است، بلند گرداند و تا برای یهوه، خدایت، قوم مقدس باشی؛ چنان‌که وعده داده است.»^۴

با دقت در کتاب مقدس عبری به روشنی می‌توان به این واقعیت دست یافت که انتخاب و برگزیدگی قوم یهود، تنها مشروط به ایمان به خدا و وفاداری و رعایت عهد است و در صورت

۱. همان، ص ۱۸۴.

۲. یهودیت بررسی تاریخی، ص ۱۳.

3. Wenham, Gordon "Law in the Old Testament", in: The Oxford Handbook of Biblical Studies. p 357.

۴. تثبیه، ۲۶: ۱۷-۱۹.

پیمان شکنی، این موهبت الهی از آنان گرفته خواهد شد. در تورات به آنان هشدار داده شده است که چنانچه دیگر خدایان را عبادت کنند و قوانین الهی را پاس ندارند، لعنت و عذاب خدا و رسوایی و خواری و سرگردانی در میان سایر ملل، و نیز انواع گرفتاری‌ها و بیماری‌ها گریبان‌گیر آنان خواهد شد.^۱

تاریخ یهود و متون مقدس یهودیان، بیانگر آن است که بنی اسرائیل عهد و پیمان با خدا را رعایت نکرده، بارها پیمان شکنی نموده‌اند. تورات، پیمان شکنی بنی اسرائیل را که خشم و عذاب خدا را در پی داشته، یادآوری نموده و می‌گوید: «خدا به موسی گفت: تو خواهی مُرد و به پدران ملحق خواهی شد. بعد از تو، این قوم در سرزمین موعود، به من خیانت کرده، به پرستش خدایان بیگانه خواهند پرداخت و مرا از یاد برده، عهدی را که با ایشان بسته‌ام، خواهند شکست. آنگاه خشم من بر ایشان شعله‌ور شده، ایشان را ترک خواهم کرد و رویم را از ایشان برخوام گرداند تا نابود شوند.»^۲

پیمان شکنی قوم یهود موجب می‌شود آنان از سوی خدا طرد شوند: «شما قوم من نیستید و من خدای شما نیستم.»^۳ در نتیجه، همان عهدی که عامل اصلی برگزیدگی آنان بود، به عامل تعیین‌کننده طرد این قوم منتهی شد.^۴

از گذشته، اعتقاد یهودیان بر این بوده که یهودیت، حاصل تعالیم و فرمان‌هایی است که از پیمان

۱. تثیبه، ۲۸: ۱۳ - ۳۷.

۲. تثیبه، ۳۱: ۱۶ - ۱۷.

۳. هوشع، ۱: ۹.

۴. پیمان شکنی یهود، از چنان اهمیتی برخوردار است که مسیحیت، موجودیت خود را در راستای باطل شدن عهد خدا با یهود و ضرورت عهد جدید، توجیه می‌نمایند. مسیحیت معتقد است که تاریخ بشر از زمان گوساله‌پرستی یهود، پُر از نقض پیمان و عهد، و تعهد دوباره به اطاعت است. این پیمان شکنی، به‌گونه‌ای است که به نظر قابل اصلاح نیست. در نتیجه، خداوند امت خویش را با اخراج و تخریب معبد به حال خود رها می‌کند. از این رو، نیاز به «عهد جدید» پیدا می‌شود؛ عهدی وفادارانه که مبتنی بر اراده متزلزل بشری نباشد؛ بلکه عهدی غیرقابل نقض که بر قلوب مردم حک گردیده باشد. به اعتقاد مسیحیان، این عهد ناگسستی، همان اطاعت پسر است که تمام نافرمانی بشریت را تحمل کرد و به مرگ راضی شد. عیسی، عهد جدید را با خون خود به انسان داده است و شراب در مراسم عشای ربانی، نماد خون عیسی است که به انسان هدیه شده است؛ هدیه‌ای که به وسیله آن، گناه تمام بشر را به دوش می‌کشد و نقض وفاداری را با وفاداری غیرمشرطش اصلاح می‌کند. (Ratzinger, Joseph (Pope Benedict)

اختصاصی بین خدا و بنی اسرائیل به دست آمده است. بنابراین، یهودیت، دینی از ادیان نیست و در کنار سایر ادیان قرار نمی‌گیرد. علاوه بر آن، غیریهودیان که از نژاد بنی اسرائیل نیستند، نمی‌توانند به این آیین درآیند. امروزه در میان یهودیان سنتی، در خصوص توصیف یهودیت به‌عنوان دینی از ادیان، مقاومت وجود دارد؛ زیرا این امر به نظر آنان کوچک‌شمردن شأن یهودیت است. آنان یهودیت را با مسیحیت، اسلام و بودایی در یک رده نمی‌دانند؛ زیرا معتقدند از آنجا که یهودیت، تعالیم الهام‌شده خدا را به شکل عهد خدا با بنی اسرائیل در خود ثبت نموده است، مقوله‌ای خاص و بی‌نظیر است.^۱

تعالیم تورات، به شکل پیچیده‌ای با زندگی و تجارب بنی اسرائیل و تصویری که آنان از بی‌شباهتی خود به دیگران دارند، گره خورده است. این درهم‌تیدگی موجب شده است تأملات کلامی یهودیان درباره نسخ تعالیم یهودی با تردید همراه باشد. از یک سو، تورات در بردارنده پیامی از سوی خدا به انسان است؛ پیامی که گرچه توسط انبیای بنی اسرائیل به ما رسیده، از اعتباری عام برخوردار است و از سوی دیگر، تورات، بخش محوری پیمان اختصاصی بین خدای بنی اسرائیل و قوم برگزیده‌اش، یهود است. وجود این عناصر نسبتاً معارض در تورات، دو دیدگاه جهان‌شمول و اختصاصی در میان یهودیان پدید آورده است.^۲

در دیدگاه جهان‌شمول، تلقی مثبتی نسبت به امر تبلیغ دین و فعالیت‌های تبلیغی وجود دارد؛ به‌ویژه در دوران امپراتوری روم و پیش از آغاز سلطه مسیحیت، یهودیت به‌گونه‌ای معرفی می‌شد که برای تمامی امت‌ها حامل پیام است. از این رو، گرویدن به یهودیت نیز معمول بود. فرازهای زیر از عهد جدید نیز این موضوع را تأیید می‌نماید:

«وای بر شما ای علمای دین و فریسیان^۳ ریاکار! شما دریا و خشکی را درمی‌نوردید تا یک نفر را به دین خود بیاورید و وقتی چنین کردید، او را دو چندان بدتر از خود، فرزند جهنم می‌سازید.»^۴

۱. ر.ک: آلن آترمن، باورها و آیین‌های یهودی، ص ۲۱-۲۲.

۲. ر.ک: همان، ص ۲۲-۲۳.

۳. فریسیان، بانفوذترین رهبران مذهبی یهودی در زمان عیسی علیه السلام بودند و در عین حال، بزرگ‌ترین گروه رهبران مذهبی محسوب می‌شدند. آنها قانونگذاران متعصبی بودند که نظری سخت‌گیرانه نسبت به قوانین و سنن داشتند. به طور کلی، به جهت روحیه طمعکارانه و ریاکاری خویش، معروف بودند. آنان خود را عادل و کامل، ولی دیگران را قاصر و گناهکار می‌پنداشتند.

۴. متی، ۲۳: ۱۵.

در دوره‌های جدیدتر، برخی یهودیان مترقی، با هدف پیرومایی، بر همه‌گرایی آیین یهود تأکید می‌نمایند؛ اما برای یهودیان معاصر، ویژه‌گرایی قابل قبول‌تر است؛ زیرا در آن صورت، آنان ملزم نیستند که سایر سنت‌های دینی را منکر شوند؛ مگر این‌که آن سنت‌ها بت‌پرست باشند. با نگاه ویژه‌گرایی، تکثرگرایی و تحمل دینی راحت‌تر است؛ اما پذیرش همه‌گرایی، در بردارنده این معناست که یهودیت، آیینی همگانی است و یگانه راه برای رسیدن به خدا، از یهودیت می‌گذرد؛ درحالی‌که ویژه‌گرایی، راه‌های مختلفی به سوی خدا را مجاز می‌داند.^۱

امروزه، یکی از چالش‌های جدی صهیونیست‌ها در اسرائیل، این است که یهودی کیست؟ موضوع هویت یهودی و اینکه «چه کسی را می‌توان یهودی دانست»، از آغاز برپایی دولت اسرائیل و حتی پیش از آن، مورد بحث و جدل همه سیاست‌مداران، حقوق‌دانان، متفکران و رهبران دینی بوده است. ماجرای ذیل، به خوبی این موضوع را نشان می‌دهد:

خانم «ریتا آتیانی» عضو شورای شهر ناصریه علیا (منطقه یهودی‌نشین) و نماینده حزب مپام بود. وی بارها با پیشنهاد اعطای کمک‌های مالی به مدارس دینی مخالفت ورزید و این امر، خشم دین‌گرایان متعصب را برانگیخت و به تحقیق در گذشته او پرداختند. او اصالتاً یک آلمانی بود که مادرش دین مسیحی و پدرش آیین یهودی داشتند و پس از آنکه پدرش به دست نازی‌ها کشته شد، در محله یهودی‌نشین ورشو می‌زیست. سپس، به اردوگاهی که انگلیسی‌ها برای اسکان موقت یهودیان در قبرس برپا کرده بودند، انتقال یافت و سرانجام در سال ۱۹۴۷م به فلسطین اشغالی مهاجرت کرد و خدمت وظیفه خود را در ارتش گذراند و با یک شوهر یهودی ازدواج کرد و فرزندان خود را به شیوه یهودی تربیت کرد و در سال ۱۹۵۲م تابعیت اسرائیلی گرفت.

به دنبال کشف گذشته او، وزیر کشور که عضو حزب دینی مفدال بود، از وی خواست که گذرنامه‌اش را که بر اساس اظهارات کذب دریافت کرده بود، مسترد نماید. حاخامی‌گری مرکزی نیز ازدواج او با یک مرد یهودی را غیر مشروع دانست و از او خواست که برابر احکام و مقررات دینی، به دیانت یهود بگردد؛ اما خانم آتیانی بر این تصمیمات اعتراض کرد و ماجرا را به روزنامه‌ها و افکار عمومی کشانید و وزیر کشور که تحت فشار شدید افکار عمومی قرار گرفته

۱. آلن آترمن، باورها و آیین‌های یهودی، ص ۲۶.

بود، در مارس ۱۹۶۵م حکم قبلی خود را پس گرفت. در این جریان، بسیاری از متفکران، تصمیمات وزیر کشور و حاخامی‌گری مرکزی را «نژادپرستی بیولوژیکی» نامیدند و آنها را همانند نژادپرستی نازی‌ها شناختند. در ضمن، این ماجرا نشان داد که حاخام‌ها و دین‌گرایان متعصب چگونه در برابر فشار افکار عمومی و قدرت حزب حاکم - که آتیانی عضو آن بود - از ادعاهای خود می‌گذرند و از موضع اعتقادی خود عقب‌نشینی می‌کنند.^۱

۳. بیگانه‌ستیزی

بیگانه‌ستیزی، از جمله مهم‌ترین ویژگی‌های صهیونیسم است. در کتاب تلمود، قوانین بسیار بی-رحمانه‌ای درباره غیریهودیان نوشته شده است. اسرائیل شاهاک، نویسنده یهودی - اسرائیلی با اشاره به تأثیر فراوان تلمود بر قوانین حاکم بر روابط میان یهودیان و غیریهودیان، معتقد است که بدون در نظر گرفتن تأثیر عمیق قوانین تلمود، نمی‌توان از صهیونیسم و سیاست‌های اسرائیل سر در آورد. وی نقطه انزجار خویش و بازگشت از مکتب تلمود را حادثه زیر می‌داند:

یک روز متوجه شدم که یک یهودی بسیار مذهبی اجازه نداد تا در روز شنبه^۲ از تلفنش به منظور درخواست آمبولانس برای یک غیریهودی که در همسایگی او (اورشلیم) سگته کرده بود، استفاده شود. من به جای آنکه موضوع را به‌سادگی به مطبوعات گزارش کنم، طی ملاقات با اعضای دادگاه شرع اورشلیم که متشکل از ربی‌های منصوب دولت اسرائیل بودند، از آنان پرسیدم که آیا این رفتار با تفسیر آنان از دین یهود مطابقت دارد؟ پاسخ دادند که یهودی موردنظر

۱. محمد ماضی عبدالفتاح، سیاست و دیانت در اسرائیل، ص ۲۷۹ - ۲۸۰.

۲. مطابق متون دینی یهود، شنبه، روزی مقدس است و کسب‌وکار در آن تعطیل است. همواره مناقشه درباره قداست روز شنبه در میان دین‌داران افراطی یهودی و یهودیان سکولار در اسرائیل وجود داشته است. آن‌گونه که «آموس نابو»، نویسنده روزنامه «ایدئوت آحرونوت»، در مقاله خود نوشته است: دین‌داران افراطی، خواهان تشدید قداست روز شنبه هستند؛ به‌گونه‌ای که رفت‌وآمد خودروها در این روز متوقف شود؛ مراکز تجاری به استثنای رستوران‌ها و کباب‌ها تعطیل گردد و هرگونه فعالیتی در عرصه‌های خدمات زیربنایی متوقف شود. این موضوع تا آنجا پیش رفته است که آنها پیشنهاد کردند شنبه هر هفته، برق مراکز عمومی خاموش شود و خطوط تلفنی نیز قطع گردد. حاخام «مناخیم» از حزب «آگودات یسراییل»، خواهان توقف هرگونه فعالیت در روز شنبه‌ها در اسرائیل شده است. وی تهدید کرده است که فرودگاه «بن‌گوریون» نیز باید روزهای شنبه از حرکت باز ایستد و اضافه‌کاری کارگران واحدهای مختلف تولیدی و اقتصادی و خدماتی که در روز شنبه مشغول به کار می‌شوند، متوقف شود. (ر.ک: نافذ ابوحنسه، دین‌دارها و سکولارها در جامعه اسرائیل، ص ۱۳۰)

درست و در واقع، وظیفه‌شناسانه رفتار کرده است و برای دفاع از این رأی خود، مرا به یک پاراگراف از متن خلاصه و معتبر مجمع‌القوانین تلمود که در همین قرن نوشته شده، ارجاع دادند. من هم این حادثه را به روزنامه مهم عبری زبان «هاآرتص» گزارش کردم. گزارشی که انتشارش موجب بروز رسوایی در رسانه‌های گروهی شد.

نتایج این رسوایی، برای من نسبتاً منفی بود. تاکنون هیچ‌یک از مقامات روحانی اسرائیل و روحانیون جوامع یهودی خارج از اسرائیل، رأی خود را در این مورد که یک یهودی نباید قانون شنبه را به جهت حفظ جان یک غیریهودی زیر پا بگذارد، تغییر ندادند. مقدار زیادی هم مهملات مقدس مآبانه در این جهت که چنانچه تبعات چنین عملی، جان یهودیان را در معرض خطر قرار بدهد، زیر پا گذاشتن قانون شنبه مجاز شمرده خواهد شد، به آن افزودند.^۱

فضای حاکم بر تورات نیز بیانگر برتری قوم یهود و بی‌اعتنایی به سایر اقوام است؛ اما در برخی موارد، تورات، یهودیان را به دوستی با اقوام غیریهود ترغیب می‌نماید؛^۲ حال آنکه این‌گونه فرمان‌ها، در تعامل صهیونیست‌های افراطی با دیگران جایگاهی ندارد.

۴. ترویج فساد و فحشا

از جمله ویژگی‌های صهیونیست‌ها، ترویج فساد و بی‌بندوباری در میان جوامع غیریهودی، به‌ویژه جوامع مسلمان است. سران صهیونیسم در پروتکل شماره یک دانشوران صهیون، به‌صراحت اعتراف کرده‌اند که جوانان غیریهودی به وسیله عوامل آنان به بی‌بندوباری سوق داده می‌شوند. این مأموریت از طریق افرادی چون معلمان خصوصی، خدمتکاران، زنانی که در خانه‌های ثروتمندان بچه‌داری می‌کنند، منشی‌ها و کارمندان امور دفتری و زنان یهودی که در عشرتکده‌ها و محل‌های عیاشی اشتغال دارند، انجام می‌شود. از این پدیده که به منظور فساد و عیاشی طراحی شده، به «انجمن بانوان» یاد شده است.^۳

صهیونیست‌ها برای رسیدن به اهداف خود و نیز توسعه نفوذ خویش، از ابزارهای گوناگون استفاده می‌نمایند. یکی از این راه‌ها، مسائل جنسی و تقدیم فاحشه‌هاست؛ به‌عنوان نمونه،

۱. اسرائیل شاهاک، تاریخ یهود؛ آیین یهود، ترجمه رضا آستانه‌پرست، ص ۱۹-۲۰.

۲. تثبیه، ۱۰: ۱۷-۱۹: «یهوه، خدای شما... یتیمان و بیوه‌زنان را دادرسی می‌کند و غریبان را دوست داشته، خوراک و پوشاک به ایشان می‌دهد. پس، غریبان را دوست دارید؛ زیرا در زمین مصر غریب بودید.»

۳. عجاج نویهض، پروتکل‌های دانشوران صهیون، پروتکل شماره یک، ص ۲۵۶.

«عبدالجبّار ایوب» در خاطرات خود ماجرای را ذکر می‌کند که در زمانی که وی رئیس زندان «کوت» در عراق بوده، برای وی اتفاق افتاده است؛ او می‌نویسد:

«یک روز از سوی حکومت، سه زندانی مهم را به من سپردند و سفارش کردند تحت مراقبت شدید قرار گیرند. من نیز به جهت اهمیت موضوع و اجرای دستور، نگهبانی از آنان را شدت بخشیدم. پس از مدت کوتاهی، دو تاجر مهم یهودی از بغداد نزد من آمده و گفتند: سه زندانی مسلمان که از یهود هم نیستند، در این زندان هستند. ما نمی‌خواهیم از طریق احساسات دینی درباره آنان گفت‌وگو کنیم؛ بلکه سخن ما در رابطه با آنان، صرفاً به لحاظ انسانی است و نیز از این جهت که خانواده و فرزندان آنان در وضع ناگواری به سر می‌برند. لذا از تو خواهش می‌کنم که به تو زیانی داریم و آن اینکه ایشان را به زندان بغداد منتقل کنی^۱ و این چیزی است که به تو زیانی نمی‌رساند؛ نه در برابر دولت و نه در برابر وجدان؛ بلکه برعکس با این کار، خدمتی انسانی انجام داده‌ای. آنگاه برای من آیاتی از قرآن خواندند و سخنانی از حضرت موسی و عیسی (علیهما السلام) را بیان کردند. اما با این همه سخن ملاحظت‌آمیز... با انتقال آن سه زندانی به بغداد مخالفت کردم و تلاش آنان به شکست انجامید... پس از چند روز، دوباره بازگشتند و با من گفت‌وگو کردند. قانع کردن ایشان و مخالفت با آنان، کار دشواری بود. یکی از آنان گفت: نوشتن این سه کلمه برای تو کار سختی نیست: «لا مانع لدی.»^۲ برای هر کلمه، صد دینار به تو می‌دهیم.^۳ اما این پیشنهاد فریبنده او را نیز نپذیرفتم. لذا برای ترغیب بیشتر من گفت: چه می‌خواهی؟ خانه؟ انتقال آنان به بغداد را بنویس و هرچه می‌خواهی بگیر. باز هم قبول نکردم. اصرار کردند؛ اما فایده‌ای نداشت... و رفتند.

چند روز بعد، مجدداً به همراه سه دختر جوان بسیار زیبا بازگشتند و خواسته خود را تکرار کردند؛ اما من رد کردم. به بهانه نوشیدن آب، از اتاق خارج شدند و مرا با آن سه دختر جوان تنها گذاشتند. پس از چند لحظه، بازگشتند و از آنان در مورد عکس‌العمل من جويا شدند و پاسخ منفی شنیدند. آنگاه یکی از آنان با جدّیت گفت: جناب «عبدالجبّار ایوب»! ابتدا حلّ این مشکل را از راه عاطفی و انسانی از تو خواستار شدیم؛ مخالفت کردی. سپس، از راه مال؛ باز هم رد

۱. ظاهراً علت درخواست انتقال آنان به بغداد، سهولت آزادی‌شان از زندان بوده است؛ زیرا تجّار یهودی به علت روابط خود با مسئولان در بغداد، می‌توانستند به‌آسانی زندانیان را آزاد کنند.

۲. از نظر من، معنی ندارد.

۳. در آن زمان، این مبلغ بسیار زیاد بود؛ زیرا برای مصرف ماهیانه یک خانواده، صرفاً چند دینار کافی بود.

کردی. و بالأخره از راه دختران؛ باز هم نپذیرفتی. پس، خود را برای بلا آماده کن. آنگاه مرا وا گذاشتند و خارج شدند. طولی نکشید که من از مدیریت زندان عزل و به پست دیگری منتقل شدم. بعد که تحقیق کردم، دریافتیم آن سه زندانی، پس از انتقال به بغداد، آزاد شده‌اند.^۱

امروزه، انهدام ارزش‌های اخلاقی و معنوی در هتل‌هایی که سیاحان و توریست‌ها در آنها اقامت می‌کنند و همچنین، در کنار مرزهایی که اسرائیل را از سایر کشورهای عربی جدا می‌کند، به بالاترین میزان خود رسیده است. در کنار مرزهای اسرائیل همواره تعدادی از نگهبانان ارتشی زن، در حال گشت و نگهبانی هستند تا با نیروهای پاسدار صلح (گشت‌های شورای امنیت) و سربازان نیروهای بین‌المللی بیگانه، مرادده‌ای ننگین و خفت‌بار داشته باشند؛ همان کسانی که منبع مهم و پایان‌ناپذیر اسرار یهود به شمار می‌روند و اسرائیل از طریق این زنان و دختران، آنان را تخلیه اطلاعاتی می‌کند.

مجله «هبولم هازیه»، در یک تحقیق و کنکاش مطبوعاتی چنین اعتراف می‌کند: «یک نیروی پاسدار صلح و یا یک افسر پلیس را نخواهی یافت که رفیقه‌ای یهودی نداشته باشد! آنان هدایای خویش را که به قیمت ارزان از سرزمین‌های عربی خریده‌اند، نثار معشوقه خود می‌کنند و همراه این هدایا، همچنین، اخبار و اطلاعات ریز و درشت خود را نیز ارائه می‌نمایند.»^۲

به نظر می‌رسد که استمرار و ممارست یهود بر ابتذال و فسق و فجور، چیز جدیدی نیست. آنان حتی در متون مقدس خود، نسبت‌های ناروایی به رهبران و پیامبران الهی داده‌اند؛ از جمله در تورات تحریف‌شده فعلی، گفته شده: داود عليه السلام به همسر یکی از افسران خویش هتک حرمت نمود!^۳ همچنین، از سلیمان^۴ حکیم عليه السلام چهره‌ای شهوت‌ران به تصویر کشیده شده و ادعا گردیده که او دارای ۷۰۰ زن و ۳۰۰ معشوقه بوده است!^۵

۱. سید محمد شیرازی، خطر صهیونیسم و صلح اعراب و اسرائیل، ص ۳۲-۳۴.

۲. فواد عبدالرحمن الرفاعی، نفوذ صهیونیسم بر رسانه‌های خبری، ص ۱۲۰.

۳. ر.ک: دوم سموئیل، ۱۱: ۲-۵.

۴. قرآن کریم، پیامبران الهی را از هرگونه زشتی و ناپاکی منزّه می‌داند و از حضرت داود و سلیمان عليهما السلام، همانند سایر پیامبران الهی به نیکی یاد کرده است. (ر.ک: انعام، آیه ۸۶؛ نمل، آیه ۱۵؛ ص، آیه ۱۷ و ۳۰)

۵. ر.ک: اول پادشاهان ۱۱: ۳.